

TEMA 5

DRET DE SOCIETATS. SOCIETATS MERCANTILS. TEORIA GENERAL. SOCIETATS PERSONALISTES

CONTINGUT:

- El dret de societats. Concepte, fonament i àmbit
- El concepte legal de societat. Elements del contracte de societat. Tipologia
 - Societat i figures afins: comunitats de béns i comptes en participació
 - Societats civils i societats mercantils
 - Requisits de la constitució de les societats mercantils
 - La personalitat jurídica de les societats. Significat i límits
 - Societat col·lectiva i societat comanditària

Document revisat pel Servei de Política Lingüística de la Universitat de València

CONCEPTE DE SOCIETAT

❑ **Postura tradicional:** La societat és un contracte pel qual dues o més persones s'obliguen a posar en comú diners, béns o indústria per a realitzar una activitat econòmica amb l'objectiu d'obtenir lucre que siga repartible entre totes elles (art. 1.665 CC i 116 Cdeco).

❑ **Replantejament del concepte de societat**

— Ànim de lucre: obtenir un benefici o increment del patrimoni social il·limitat repartible entre els socis. → S'afirma que l'ànim de lucre no és essencial al concepte de societat (PAZ-ARES i GIRÓN TENA). Exemple de societats mercantils que no persegueixen una finalitat lucrativa: agrupació d'interès econòmic.

DRET DE SOCIETATS

❑ **Concepte estricte:** aquelles societats que incorporen ànim de lucre.

❑ **Concepte ampli:**

- Sols és necessària la presència d'un acord entre els socis (origen negocial) i l'existència d'una finalitat comuna, siga o no lucrativa.
- S'inclouen unes altres formes jurídiques d'empresa amb personalitat jurídica, com ara cooperatives, entitats mutualistes d'assegurances, associacions i fundacions, que no tinguen ànim de lucre.

FIGURES AFINS

I. COMPTES EN PARTICIPACIÓ

❑ **Concepte legal:** *“Podrán los comerciantes interesarse los unos en las operaciones comerciales de los otros, contribuyendo para ello con la parte del capital que convinieren y haciéndose partícipes de sus resultados prósperos o adversos en la proporción que determinen”* (art. 239 CdeCo).

És una fórmula associativa i de col·laboració econòmica, per la qual un o diversos subjectes aporten capital o béns a un altre, per a participar en els resultats pròspers o adversos d'un acte o activitat que aquest desenvolupa en el seu nom i aparentment pel seu compte únic.

Segueix comptes en participació...

— Figura de gran utilitat entre els comerciants. Les raons de la seua gran utilitat es poden sintetitzar en tres:

1) Permet mantenir oculta la participació d'una o diverses persones.

2) Permet la seua participació en els beneficis que se n'obtinguen.

3) No requereix cap formalitat per a la seua estipulació. És un contracte consensual que es perfecciona per la síntesi de les voluntats del gestor i del partícip, sense necessitat que es respecten formalitats de cap classe.

Segueix comptes en participació...

❑ **Característiques bàsiques:**

- No és necessari que les dues parts (gestor i partícip/s) siguin comerciants.
- No és necessari que entre les parts les participacions siguin recíproques: la participació pot ser unilateral o bilateral.
- El contracte pot estipular-se tant per a la realització d'un sol acte, com per a l'explotació d'activitats econòmiques de llarga durada per un temps determinat o indeterminat.
- L'aportació del partícip ha de ser destinada o adscrita a l'objecte pel qual s'estipulen els comptes en participació.
- L'aportació del partícip pot consistir en qualsevol bé patrimonial que posa valor econòmic i siga aprofitable per a l'objecte del contracte.
 - Les aportacions realitzades passen a integrar-se en el patrimoni del gestor, que és qui adquireix la titularitat.
- Les persones que intervenen en el contracte participen tant en els resultats pròspers com en els adversos que resulten del final de la liquidació.

FIGURES AFINS

II. COMUNITAT DE BÉNS

- ❑ **Definició:** Una cosa o un dret pertany *pro indiviso* a diverses persones per al seu ús o gaudi comú (art. 392 CC).
- ❑ **Diferència amb la societat:** La societat exclou la cotitularitat dels socis, ja que les coses o drets aportats per ells pertanyen a la persona jurídica que naix amb la constitució de la societat.

CLASSIFICACIÓ DE LES SOCIETATS

☐ Diferents criteris:

- Societat civil/ societat mercantil.
- Societat personalista/ societat capitalista.
- Societats d'estructura contractual/ societats d'estructura corporativa.

SOCIETAT CIVIL I SOCIETAT MERCANTIL

- Una societat que es dedique a un objecte mercantil, haurà d'adoptar necessàriament una forma mercantil. Per contra, si es tracta d'una societat que es dedica a un objecte civil, com ara les professions liberals, agricultura, ramaderia, etc., podrà optar entre adoptar una forma civil o mercantil. En el cas que decidisca optar per una forma mercantil, des d'un punt de vista objectiu, serà mercantil, és a dir, es regirà estructuralment i organitzativament pel Cco, però subjectivament no seria comerciant, és a dir, no adquiriria l'estatus de comerciant, ni quedaria sotmesa a les obligacions pròpies d'aquesta condició.
- En la societat capitalista s'estableix la mercantilitat per la forma, siga quin siga el seu objecte (art. 2 de la LSC).
- La qualificació d'una societat com a mercantil implica que li siguen aplicables les normes relatives a l'estatut de l'empresari, amb les obligacions comptables que això comporta, o que siga obligat tributar en l'Impost sobre Societats.

SOCIETATS PERSONALISTES I SOCIETATS CAPITALISTES

- La distinció entre les unes i les altres és la rellevància que se li concedeix a les condicions personals dels socis, major en les personalistes que en les capitalistes.
- Distinció en la responsabilitat pels deutes socials:
 - En les personalistes: els socis (o part d'ells) responen personalment i il·limitadament dels deutes socials.
 - En les capitalistes: els socis no responen dels deutes socials.
- Societats personalistes són: la societat col·lectiva i la societat comanditària simple.
- Les principals societats capitalistes són: societat anònima, societat de responsabilitat limitada i la societat comanditària per accions.

SOCIETATS D'ESTRUCTURA CONTRACTUAL I SOCIETATS D'ESTRUCTURA CORPORATIVA

- Societats d'estructura contractual: predomina la base contractual, és a dir, el pla de les relacions dels socis entre ells. Serien:
 - Societat civil.
 - Societats mercantils personalistes (societat col·lectiva, societat comanditària i agrupació d'interès econòmic).
- Societats d'estructura corporativa: adquireixen una importància essencial els estatuts i la publicitat registral. L'aspecte organitzatiu predomina sobre l'estrictament contractual. Serien:
 - Associació.
 - Societat anònima.
 - Societat comanditària per accions.
 - Societat de responsabilitat limitada.
 - Cooperativa.
 - Societat de garantia recíproca.

TIPUS DE SOCIETATS MERCANTILS MÉS FREQUENTS:

Societat col·lectiva
Societat comanditària simple

Societats
personalistes

Societat comanditària per accions
Societat anònima
Societat limitada

Societats capitalistes

Aquestes són les més importants però no les úniques. Així, l'ordenament reconeix també les agrupacions d'interès econòmic, la societat de garantia recíproca, la societat cooperativa i la mútua, que són tipus socials previstos pel legislador en les lleis especials.

TEORIA GENERAL DEL CONTRACTE DE SOCIETATS

□ Naturalesa jurídica de l'acte constitutiu

La societat mercantil és una institució juridicoprivada que pot analitzar-se des de diferents perspectives:

- Es tracta d'un contracte que, vinculat a diversos socis, permet agrupar treball i capital per a realitzar una activitat.
- És una figura que permet crear una empresa amb les aportacions dels socis, la titularitat de les quals correspon a la persona jurídica que naix de la societat i que funcionalment es destina a un objecte social.
- La societat actua de causa determinant del posterior naixement de la persona jurídica que és diferent de la dels socis.
- La societat mercantil fa referència a una complexa relació corporativa entre dos o més subjectes.

TEORIA GENERAL DEL CONTRACTE DE SOCIETATS

☐ Elements del contracte de societat

a) Acord entre les parts:

- La perfecció del contracte es produeix quan concorre el consentiment dels socis al voltant dels elements essencials del contracte.
- Consentiment prestat per persones capaces que seran, amb caràcter general, els majors d'edat i els que tinguen capacitat d'obrar.

Segueix: elements del contracte de societat...

b) Objecte:

- del contracte de societat, és l'obligació que sorgeix del contracte per als socis;
- de les obligacions dels socis, és l'aportació que han de realitzar els socis al patrimoni social (béns, diners, drets o treball). Cal distingir diferents supòsits:
 - 1) Pot no aportar-se res en el moment constitutiu i aportar-se en un moment posterior (societat col·lectiva i comanditària).
 - 2) Ha de realitzar-se íntegrament l'aportació en el moment constitutiu (societat de responsabilitat limitada. Vegeu art. 78 LSC).
 - 3) Ha de complir-se parcialment l'obligació d'aportar en el moment constitutiu (25% almenys, i la resta posteriorment, en la societat anònima. Vegeu art. 79 LSC).
- social, activitat/s que realitzarà la societat per a la consecució del fi comú.

Segueix: elements del contracte de societat...

c) Causa

- Entesa la causa del negoci jurídic com la finalitat econòmica social que les parts persegueixen en estipular-lo.
- Si se segueix el concepte estricte de societat, la causa del contracte de societat seria l'ànim de lucre, és a dir, obtenir beneficis repartibles. En canvi, si se segueix el concepte ampli de societat, com és la postura majoritària, la causa del contracte de societat seria un fi comú, que no ha de ser, sempre i en tot cas, lucratiu.
- La causa del contracte de societat ha de ser lícita (art. 1.666 CC), sense que pugui ser contrària a la llei, la moral i l'ordre públic.
- Quan es tracte d'una societat unipersonal, la seua constitució ja no es realitza mitjançant un contracte sinó a través d'un negoci jurídic unilateral.

SOCIETATS PERSONALISTES

I. LA SOCIETAT COL·LECTIVA

- ❑ **Concepte:** La societat col·lectiva és la societat organitzada sobre una base personalista, per a l'exercici en nom col·lectiu d'una activitat econòmica, de les conseqüències de la qual responen subsidiàriament (respecte de la societat) davant de tercers tots els socis de manera personal, solidària i il·limitada. (**art. 125-144 CdeCo**).

- És una societat de treball, els socis participen en una comunitat de treball, en la qual tots poden concórrer en la gestió i administració dels negocis socials a excepció de limitació estatutària (**art. 129 CdeCo**).
 - És una societat que per la seua estructura permet aportacions d'indústria o treball; aquest seria el cas del soci industrial. Aquesta possibilitat no es permet com a aportació de capital als socis en les societats de capital (**art. 58 LSC**).

- El soci col·lectiu no té la qualitat de comerciant perquè l'activitat econòmica que constitueix l'objecte social es realitza en nom i per compte de la societat i no de cadascun dels seus membres. Com a conseqüència, no pot atribuir-se individualment a cadascun dels socis l'estatut de comerciant.

Segueix: règim de la societat col·lectiva...

- ❑ **Mencions de la Inscripció:** Els art. **125 CdeCo** i **209 RRM** determinen el contingut mínim de l'escriptura de constitució, com ara:
 - nom, cognoms i domicili dels socis,
 - la raó social,
 - el domicili,
 - l'objecte social,
 - data d'inici de les operacions i duració de la societat,
 - capital social,
 - regles relatives a la gestió i representació de la societat.
- La societat col·lectiva ha de girar sota el nom de tots els seus socis, d'alguns d'ells o d'un solament, i s'haurà d'afegir, en aquests dos últims casos, al nom o noms que s'expressen, les paraules «i companyia» (**art. 126 CdeCo**).
- Els que, no pertanyent a la societat, incloguen el seu nom en la raó social, quedaran subjectes a responsabilitat solidària, sense perjudici de la penal, si hi pertocara.

Segueix: règim de la societat col·lectiva...

☐ Relacions jurídiques internes (relacions dels socis entre si i entre aquests i la societat)

1) Gestió i administració de la societat

- Es tracta de regles dispositives.

— La doctrina distingeix entre gestió (concepte relatiu a l'esfera interna de la societat) i representació (concepte estrictament jurídic que pressuposa la concessió d'un poder de contingut típic i inderogable l'actuació del qual suposa la immediata vinculació de la societat amb tercers).

— Si en principi tots els socis estan cridats a la gestió social (**art. 129 CdeCo**), sols els que estiguen expressament autoritzats per a l'ús de la signatura social poden obligar amb els seus actes la societat (**art. 128 CdeCo**).

— En la pràctica els socis solen designar en l'escriptura de constitució uns mateixos socis com a gestors i representants, que poden realitzar tots els actes necessaris per a l'explotació de la finalitat social, actuant com un vertader òrgan d'administració de la societat col·lectiva.

2) Prohibició de competència:

- Els socis d'una societat col·lectiva tenen una prohibició de no realitzar activitats econòmiques fora de les societats, en major o menor mesura, segons quin siga el seu objecte social (**arts. 136 i 137 CdeCo**).
- La finalitat d'aquesta prohibició és impedir que els socis puguin utilitzar en benefici propi, o en el d'un tercer, les oportunitats que podrien estar obertes a la societat, contravenint el deure de col·laboració assumit mitjançant la constitució del vincle social.
- Especial consideració de la prohibició de competència al soci industrial: té prohibit ocupar-se en negociacions de cap espècie, llevat que la societat li ho permeti (**art. 138 CdeCo**). Aquesta norma constitueix una simple prohibició de fer competència a la societat realitzant operacions per compte propi. La finalitat que es persegueix és aconseguir que l'activitat del soci industrial es preste o es desenvolupi en exclusiva en el si de la mateixa societat.

3) Participació en pèrdues i beneficis

- La societat col·lectiva està obligada a formular, igual com qualsevol empresari, els comptes anuals al final de cada exercici.
- Pel que fa al càlcul de la distribució dels beneficis entre els socis, **l'art. 140 CdeCo** estableix que si no s'ha determinat en el contracte de companyia la part corresponent a cada soci en els beneficis, es dividiran aquests a prorrata de la porció d'interès que cadascú tinga en la companyia, figurant en la distribució dels socis industrials, si n'hi ha, en la classe del soci capitalista de menys participació.
 - Pel que fa al càlcul de la distribució de les pèrdues, **l'art. 141 CdeCo** estableix que les pèrdues s'han d'imputar en la mateixa proporció entre els socis capitalistes, sense comprendre els industrials, llevat que per pacte exprés aquests s'hagen constituït partícips en aquestes.
- Pot establir-se en l'escriptura de constitució una porció diferent per a la distribució dels beneficis i les pèrdues. També pot limitar-se la responsabilitat d'algun soci, però aquesta estipulació sols té efectes en les relacions internes i és totalment irrellevant respecte de tercers (**art. 127 CdeCo**).
- La voluntat dels socis troba com a límit la prohibició de les clàusules lleonines: serà nul·la i es considerarà no posada la clàusula que exonere qualsevol soci (a excepció dels aportants d'indústria) de tota participació en les pèrdues (**art. 1.691 CC**)

❑ Relacions jurídiques externes (relacions de la societat amb tercers)

1) Representació de la societat

- Suposa la manifestació als tercers de la voluntat social.
- Pot ser conferida a tots els administradors o sols a alguns o algun d'ells.
- Perquè l'acte de l'administrador pugui vincular la societat és necessari que estigui autoritzat per a l'ús de la signatura social i que obri en nom de la societat. Per contra, tots els socis no autoritzats per a utilitzar la signatura social no vincularan la societat (art. 128 CdeCo).
- En situacions d'abús de la signatura social per part de persona autoritzada per a utilitzar la signatura social, a part de l'eventual vinculació de la societat en les persones amb les quals l'autoritzat va contractar, aquest perdrà els possibles beneficis corresponents del negoci i serà una causa d'exclusió de la societat (art. 135 en relació amb l'art. 218.1 CdeCo).

2) Responsabilitat de la societat i dels socis

— La societat respon de les seues obligacions amb tots els seus béns presents i futurs, d'acord amb el principi de responsabilitat patrimonial universal del debitor (**art. 1.911 CC**). Però la responsabilitat pels deutes socials pot estendre's també sobre el patrimoni dels socis (**art. 127 CdeCo**). Per tant, la responsabilitat dels socis per raó dels deutes socials és subsidiària respecte de la societat i solidària entre els socis. De manera que, els creditors de la societat, realitzada l'excussió dels béns socials, poden dirigir la seua acció contra qualsevol dels socis per l'import del deute.

SOCIETATS PERSONALISTES

II.-LA SOCIETAT COMANDITÀRIA SIMPLE:

- ❑ **Definició:** La societat comanditària simple és la societat personalista dedicada en nom col·lectiu i amb responsabilitat limitada per a alguns socis i il·limitada per a altres a l'exploració d'una indústria mercantil (GARRIGUES).

Figura escassament utilitzada en la pràctica empresarial, per la prevalença d'altres tipus socials, fonamentalment capitalistes, que permeten beneficiar-se de la limitació de responsabilitat amb un règim jurídic més complet i adequat a les necessitats empresarials

A més, a diferència del que passa amb la societat col·lectiva, no té atribuït per l'ordenament cap funció supletòria; per això, l'aplicació del seu règim jurídic respon sempre a una expressa elecció per part dels socis.

- ❑ **Règim jurídic:** art. 145 i ss del CdeCo.

Segueix: règim de la societat comanditària simple...

N'hi ha de dos tipus de socis:

- 1) Col·lectius: que gestionen la societat i responen il·limitadament dels deutes socials. La seua responsabilitat és subsidiària respecte a la societat i personal, solidària i il·limitada entre els socis.

2) Comanditaris:

- en principi no gestionen la societat (prohibició **art. 148 CdeCo**),
- responen limitadament a la seua aportació a la societat.

-

☐ **Formalitats constitutives:**

Són les de les societats col·lectives (**arts. 125 CdeCo i 209 RRM**), i a més, s'ha de fer constar:

- 1) La identitat dels socis comanditaris.
- 2) Les aportacions que cada soci comanditari faça o que s'obligue a fer a la societat, amb l'expressió del valor, d'acord amb l'**art. 172 CdeCo** quan no siguin dineràries.
- 3) El règim d'adopció dels acords socials (**art. 210 RRM**).

— La denominació és de caràcter subjectiu (raó social) i es constitueix d'acord amb la forma que determinen els art. 146 CdeCo i art. 400.2 RRM. La raó social ha de formar-se amb el nom i els cognoms (o sols un cognom), o la denominació social (si es tracta de socis que siguin societats) de tots, alguns o algun dels socis col·lectius; en aquests dos últims casos s'afegeixen les paraules «i companyia» i en tots, l'expressió «societat en comandita» o les seues abreviatures «S. en C.» o «S. Com». Per contra, els socis comanditaris no poden mai incloure el seu nom en la raó social; si ho fan, respondran davant de tercers com un soci col·lectiu, però sense adquirir els drets propis d'aquests (art. 147 CdeCo).

❑ **Relacions jurídiques internes (relacions dels socis entre si i entre aquests i la societat)**

1) Aportació del soci comanditari

- No pot consistir en treball.
- Està destinada a integrar el capital d'exploració de la societat.
 - Sotmesa al principi de llibertat de pactes.
- Com a suma de responsabilitat, marca el límit de la suma oferta en garantia.

2) Gestió de la societat

— Es prohibeix als socis comanditaris gestionar la societat; estan només facultats els socis col·lectius (art. 148 CdeCo).

— Les conseqüències jurídiques de l'incompliment anterior són les següents (BROSETA):
Si existeix autorització prèvia per part de la societat perquè el soci realitzi determinades tasques de gestió, el soci comanditari respondrà il·limitadament davant de tercers de les obligacions concretes com a conseqüència de la seua intervenció en la gestió. Internament el soci no pot ser sancionat amb l'exclusió o l'exigència de responsabilitat. Per contra, si existeix una vertadera ingerència del soci comanditari en la gestió, és a dir, una intervenció en absència de qualsevol autorització o apoderament per part de la societat, la conseqüència serà l'exigència de responsabilitat ex art. 149 en relació amb l'art. 144 del CdeCo i la possibilitat d'excloure'l de la societat sobre la base de l'art. 218.2 CdeCo.

— El soci comanditari té un dret d'informació comptable (art. 150 CdeCo).

3) Participació en beneficis i pèrdues

- S'apliquen les mateixes regles que per a la societat col·lectiva, però ací es percep amb major intensitat la necessitat de no distribuir beneficis mentre no estiga coberta la xifra del capital.
- A excepció de pacte en contra, els beneficis i les pèrdues han de distribuir-se entre els socis col·lectius i comanditaris d'acord amb les regles dels art. 140 i 141 del CdeCo.
- Regeix el principi d'igualtat entre socis, és a dir, el soci comanditari no és de pitjor condició que el col·lectiu. Però la participació del soci comanditari en les pèrdues de la societat està limitada a la seua aportació.

☐ Relacions jurídiques externes (relacions de la societat amb tercers)

1) Representació

— Correspon als socis autoritzats per a l'ús de la signatura social i sols podran ser-ho els socis col·lectius.

2) Responsabilitat dels socis comanditaris i col·lectius

— La responsabilitat dels socis col·lectius és subsidiària respecte de la societat i personal, solidària i il·limitada entre els mateixos socis.

— Pel que fa a la responsabilitat del soci comanditari, cal diferenciar dues situacions:

a) Si el soci comanditari ha complit totalment amb la seua obligació d'aportar al fons comú la suma compromesa, només respon fins al límit de la seua aportació. Per tant, en aquest cas no s'ha de veure sotmès a cap reclamació dels creditors socials, si no va oferir una suma superior en garantia de pagament dels deutes de la societat.

b) Si el soci comanditari no ha completat la seua aportació o li va ser restituïda indegudament, respon personalment davant de tercers fins al límit del que queda per aportar o del que li va ser restituït, si bé el creditor ha de fer excussió prèvia dels béns socials.

— Hi ha dos supòsits pels quals la responsabilitat del soci comanditari és il·limitada pels deutes socials:

a) Si consenteix la seua inclusió en la raó social.

b) Si desenvolupa tasques de gestió sense autorització de la societat.

SOCIETATS CAPITALISTES

SOCIETAT DE RESPONSABILITAT LIMITADA (S.R.L. o S.L.)

- El capital està dividit en participacions socials, s'integra per les aportacions de tots els socis.
 - Els socis no responen personalment dels deutes socials.
- No tenen tots els socis, per la seua simple condició de socis, dret a participar en la gestió i l'administració de la societat.

SOCIETAT ANÒNIMA (S.A.)

- El capital, que està dividit en accions, és integrat per les aportacions de tots els socis, els quals no responen personalment dels deutes socials.
- Els socis, per la seua simple condició de socis, no tenen dret a assumir la direcció i l'administració de la societat.

SOCIETAT COMANDITÀRIA PER ACCIONS

El capital, que està dividit en accions, és integrat per les aportacions de tots els socis, un dels quals, almenys, respon personalment dels deutes socials com a soci col·lectiu.

REQUISITS DE LA CONSTITUCIÓ DE LES SOCIETATS MERCANTILS

— La regular constitució de la societat exigeix (art. 116 i 119 CdeCo):

1) Requisit formal: escriptura pública.

2) Requisit de publicitat: inscripció en el Registre Mercantil: la no inscripció en el RM comporta la irregularitat de la societat. S'aplicarà el règim de les societats col·lectives quan tinga per objecte mercantil.

Complits aquests requisits, la societat mercantil adquireix personalitat jurídica.

- * Però es defensa (GIRÓN) que perquè la societat mercantil obtinga cert grau de personalitat jurídica, n'hi ha prou amb la mera exteriorització de la societat en el trànsit.
 - Respecte de les societats de capital, la LSC imposa el caràcter constitutiu de la inscripció registral. Per contra, en l'àmbit de les societats personalistes la inscripció de l'escriptura en el RM no està dotada d'eficàcia constitutiva.
 - La constitució d'una societat mercantil implica l'adquisició per part de la societat d'una personalitat jurídica diferent i independent de la dels socis (art. 116.2 CdeCo), i això dóna lloc a la creació d'una esfera patrimonial més o menys separada de la dels socis, que genera una unitat d'imputació jurídica.

QUÈ IMPLICA EL REONEIXEMENT DE LA PERSONALITAT JURÍDICA DE LES SOCIETATS?

- Reconeixement del «principi de separació» entre el patrimoni social i el patrimoni dels socis.
- Com a conseqüència del naixement de la personalitat jurídica, la societat adquireix, entre altres coses, capacitat d'obrar pròpia, un patrimoni propi separat del patrimoni dels socis, una denominació social o raó social, un domicili i una nacionalitat propis, un estatut legal propi, té legitimació o capacitat processal i pot ser subjecte passiu de sancions administratives o penals.

CASOS D'ÚS I ABÚS DE LA PERSONALITAT JURÍDICA

DOCTRINA DE L'AIXECAMENT DEL VEL

- ❑ **Finalitat:** La seua finalitat resideix a penetrar en el substrat de la personalitat jurídica i actuar en defensa dels tercers contra el que hi ha darrere; incideix directament en el principi de seguretat jurídica i ha de ser aplicada amb cautela.

La doctrina de l'aixecament del vel de la societat és un remei excepcional (*ultima ratio*), de manera que no pot aplicar-se de manera generalitzada. Amb l'aplicació d'aquesta doctrina es pretén evitar que s'utilitze la personalitat jurídica societària com un mitjà o instrument de defraudació, o amb una finalitat fraudulenta.

- ❑ **Grup de casos típics (BOLDÓ RODA):**

- 1) Confusió d'esferes patrimonials (com seria el cas de la unipersonalitat de societats).
- 2) Control o direcció efectiva externa (supòsit dels grups de societats).
- 3) Infracapitalització material de societats.
- 4) Abús de la personalitat jurídica en frau de llei o en incompliment de les seues obligacions, com ara obligacions fiscals o contractuals.